

SOPOTNIK

Glasilo župnije Čatež ob Savi

leto: **2025**, mesec: **SEPTEMBER**

števila: **09**

NE BOJ SE, ZASVETI!

Letos nas je na oratoriju navdihovalo življenje blaženega Lojzeta Grozdeta – mladega dijaka, ki je sredi hudih časov druge svetovne vojne ostal zvest Bogu, Cerkvi in dobrim vrednotam. 🧡

ORATORIJ OB BL. LOJZETU GROZDETU

Oratorij je vzgojni počitniški program za otroke, ki ga pripravljajo mladi prostovoljci. V obliki, v kakršni ga poznamo danes, v Sloveniji poteka od leta 1988. Do danes se je razširil že v več kot 300 krajev po vsej Sloveniji. Za nekaj dni, teden ali več združuje med seboj otroke, mlade in odrasle – udeležence, animatorje in njihove voditelje.

Oratorije povezuje glavni junak, ki se v obliki zgodbe predstavi udeležencem. Program oratorija na privlačen način navdušuje za vrednote, za veselo krščansko življenje, za ustvarjalnost in pošteno participacijo v družbi. Nepogrešljive sestavine oratorija so molitev, petje, dramska zgodba, kateheza, ustvarjalne delavnice in igre.

Če naj pričakujemo boljši svet, potem je danes res treba junakov. To pomeni: ne zadostuje neko povprečno krščanstvo, ki se izživlja v šablonskem izpolnjevanju zapovedi. Danes je treba pričevalcev, ki bodo pokazali evangelij tako živo, da bodo svet prepričali. To pa je junaštvo. Kajti v mlahavosti in povprečju modernega življenja more biti močna

pridiga le izpoved junaka, izpoved ne z besedo, ampak z življenjem.

Nekaj tega zanosa, poguma smo lahko videli na letošnjem oratoriju na Čatežu, ko se je 35 mladih fantov in deklet dalo na razpolago, da svoje moči namenijo otrokom, ki so bili pripravljeni skozi cel teden prisluhniti veselemu oznanilu.

Osrednji junak je bil Lojze Grozde. Lojze ni bil super junak, bil je preprost fant, ki je imel rad vero, ljudi in svojo domovino. Tudi ko se je srečal s trpljenjem, se ni maščeval, ampak je odgovoril z molitvijo, odpuščanjem in ljubeznijo. Njegova zgodba nas uči, kako pogumna in močna je lahko zvestoba, ki živi v srcu.

Njegovo sonce je bil Bog. Jezus, Evharistija. V njem je našel moč, ne samo, da je preživel, ampak da je našel smisel. Ob njem se je boril z vsemi viharji in strastmi, ki so divjali v njem. Navsezadnje je dozorel do odločitve, da življenje popolnoma podari Bogu. Pripravljen na žrtev, trpljenje, ni vedel, kaj bo prekrižalo njegovo pot, ko se je za božične praznike odpravil v domače kraje. Njegovo pot domov je prekinila tolpa, ki ga je prepoznala kot sumljivega režimu, ga mučila in ubila.

PREDSTAVITEV ORATORIJA 2025

Oratorij ali program za otroke je široko vzgojno-prostočasno dogajanje oziroma gibanje, namenjeno predvsem mladini, sicer pa povezuje različne skupine ljudi. Tako oratorij opiše Wikipedija, a ta teden je 40 otrok in 34 animatorjev doživelo nekaj čisto drugega ... Upamo si trditi, da je za nami eden najlepših tednov tega poletja, saj smo veliko ustvarjali, peli, bansali, molili, se igrali, debatirali in spletli nova prijateljstva ali utrdili stare vezi.

Razigranost in veselje je sestavni del oratorija

V nedeljo, 10. avgusta, smo se v popoldanskih urah zbrali v naši cerkvi, zapeli himno in si ogledali prvi del dramske igre. Tako se je začel Oratorij Čatež ob Savi 2025 z geslom »Ne boj se, zasveti!«. Hitro smo se razdelili po skupinah in si izmislili imena, kot so Gaserski čevapi na ognjenih mopedih, Pirati s Haribov, Kul eksplozivne kokakole, Divji potapljači v malem bazenu, Zaspame morske srake in Iztrebljevalci žuželk. Skupine, ki so nas spremljale ves teden.

Skozi dramsko igro smo spoznavali življenje blaženega Alojzija

Grozdeta, ki je že v težkih otroških letih pokazal neverjetno željo po znanju in pogumu, da ostane zvest sam sebi. V Ljubljani je bil deležen posmeha in preizkušenj, a se je odločil za višjo pot – pot dobrote, discipline in vere. Znal se je darovati za druge, v evharistiji je našel »sonce svojega življenja«, v vojnih časih pa ostal pogumen pričevalec. Ko je moral dati svoje življenje, je zmogel celo največji korak – odpustiti. Na koncu smo odkrili, da Lojze ni samo junak preteklosti, ampak svetel zgled in priprošnjik za nas danes.

Vsak dan smo ob tem odkrivali tudi vrednote in simbole, ki so nas spremljali na katehezah: dostojanstvo smo povezali s krono, odločnost z budilko, darovanje s svečo, odpuščanje z mostom in priporočanje svetnikom s telefonom. Te vrednote smo skušali živeti tudi med seboj – v igri, v pogovorih in v vseh majhnih vsakdanjih trenutkih.

Po zasluženi malici, ki je bila vedno obilna in odlična, so otroci izbirali med številnimi delavnicami. Letos smo spet kuhali, peli, risali stripe, igrali nogomet, prali avtomobile, delali kopalne bombice in še marsikaj. Posebej ponosni smo na novinarsko delavnico, ki je skrbela, da so vtisi in spomini našli pot na papir. Ob poldnevu smo se vsak dan poklonili Mariji z molitvijo Angel Gospodov, zapeli nekaj pesmi in

nato skupaj odhiteli h kosilu, ki nam je vedno vlilo novih moči.

Popoldne so sledile velike igre, kjer ni bilo pomembno samo, kdo je hitrejši, ampak tudi, kdo zna uporabiti domišljijo, ustvarjalnost in dobro sodelovati. Veliko veselja je prinesla tudi igra, pri kateri so skupine nastopile kot igralci in režiserji – s svetopisemskimi zgodbami so navdušile našo žirijo in pokazale, koliko ustvarjalnega talenta se skriva med otroki.

Delo po skupinah je bilo zanimivo

Teden pa je prinesel tudi posebne dneve. V sredo smo romali na Zaplaz, kjer smo pri sveti maši ob relikvijah bl. Alojzija Grozdeta prosili, naj nas spremlja na poti vere, nato pa nadaljevali pot do Marijinega studenca in naprej v Novo mesto, kjer smo uživali v skakanju po trampolinah in podiranju kegljev. Četrtekovo popoldne je bilo nekaj posebnega, saj smo imeli oratorij s prenočitvijo, okusnimi palačinkami ter težko pričakovanim šovom »Oratorij ima talent« kjer so vsi nastopajoči prejeli »zlati gumb«. Sobota pa je prinesla veliko smeha pri vodnih igrah, ko so nas na koncu prijetno ohladili gasilci PGD Cerina.

Naš oratorijski vsakdan so spremljale tudi refleksije in iskrene misli otrok ob koncu dneva. Animatorji so bili veseli, ko so otroci pohvalili njihovo delo, in hvaležni tudi za kakšno kritiko – saj je dokaz, da se vsi skupaj učimo in rastemo.

Sodelovanje pri oratorijski maši

Danes pri tej sveti maši skupaj zaključujemo teden, ki smo ga preživeli ob blaženem Alojziju Grozdetu. Vsa doživetja – delavnice, igre, izlet, talent šov, molitve in skupni smeh – prinašamo k oltarju kot dar hvaležnosti. Bogu se zahvaljujemo za vse, kar smo prejeli. Učimo se, da biti junak ne pomeni imeti orožja ali moči, ampak imeti srce, ki zna odpustiti, vztrajati, darovati in zaupati.

»Ne boj se, zasveti!«

Mija Tršelič Buble

Zlata mladina. Hoče čisto nekaj novega, česar še nihče ni doživel, ki ne veruje ne tistim, ki obljublajo raj v nebesih, ne tistim, ki ga obljublajo na zemlji, ki čuti, da so jo vsi nalagali in opeharili za najlepše, po čemer hrepeni, da si ne ve, kaj je tisto najlepše. Zlata mladina, zna živeti s prečiščeno vero. Njihova mladost je sveža in lepa.

ZAHVALA ANIMATORJEM 2025

Animatorji, nosilci oratorija

Danes pa z vašimi otroki v klopih v vijoličnih majčkah sedimo tudi naključni mladi ljudje, ki smo se odločili, da en počitniški teden preživimo eden z drugim ter z vašimi otroki. Nekaj starih, nekaj novih obrazov iz dežele Kranjske in Štajerske in skupaj smo sestavili animatorsko ekipo oratorija 2025. Svoje delo smo tudi tokrat prevzeli z veseljem, obnovili stare vezi, predvsem pa spletli mnoge nove. Tako smo skupaj ustvarili edinstveno ekipo s pravo mero vseh lastnosti, ki jih mora imeti animator. Skozi pretekli teden smo znova podoživeli občutke, ki se lahko rodijo le na oratoriju. Prav vsi smo tako v vsej oratorijski zmedi in naglici kot tudi v smehu, šalah in petju našli del sebe.

Z vašo oz. našo energijo smo vsako jutro znova nevede napolnili ves Čatež. Če si voditelj oratorija in vodiš kolono udeležencev in animatorjev k cerkvi na dvig zastave in se ozreš nazaj na prepevajočo,

nasmejeno množico otrok in animatorjev, zate ni razgleda, ki bi bil lepši.

Kitara je bila zvesta spremljevalka

Največja, najpomembnejša, najgloblja in najlepša zahvala iz mojih ust gre torej mojim sodelavcem, kolegom, sotrpinom in prijateljem, natančneje naslednjim 34 animatorjem (ki naj se mi pridružijo pri oltarju):

Brina Budič, Gaia Cekuta, Zala Frigelj, Sandi Hribar, Aleks Januška, Martina Kelhar, Maruša Kodrič, Vid Količ, Žan Krošelj, Ajda Maček, Matija Molan, Lea Petelinc, Katarina Petrič, Lea Piškur, Naja Radanovič, Ema Rožman, Iva Rožman, Pina Rožman, Lovro Gabriel Šmerdej, Taras Maj Šmerdej, Elena Škrobot, Jana Škrobot, Rok Šetinc, Ema Tršelič Buble, Matic Tršelič Buble, Mija Tršelič Buble, Vid Tršelič Buble, Martin Urek, Erik Vidmar, Filip Zlobko, Nika Zorčič, Miha Zorko, Nina Zupančič, Doroteja Žrlič.

Hvala vam, moji preljubi animatorji, vsem skupaj in vsakemu posebej, da ste darovali svoj čas – pa naj bo to cel teden, nekaj dni ali

zgolj pol ure – in ga namenili našim otrokom. Hvala, ker ste v vsak trenutek vložili svoje srce. Čeprav sem bila kdaj zahtevna in nervozna, vem, da ob vseh teh iskrenih otroških nasmehih vsi skupaj čutimo isto: splačalo se je. Hvala, ker ste potrpežljivo prebirali moja neskončno dolga Instagram sporočila in hvala, ker ste besedi entuziazem in samoiniciativnost tako zagreto sprejeli v svoj besednjak in ju pretvorili v dejanja. Uspeli smo izpeljati letošnji oratorij, se naučili potrpežljivosti in sodelovanja drug z drugim ter stkali unikatne oratorijske vezi, zraven pa smo imeli še čas postati edinstvena ekipa. Moja ekipa, naša ekipa. Hvala vam, ker ste.

Iz srca hvala tudi moji družini: mami Meliti, atiju Darku, sestri Lari in fantu Domnu. Bili ste mi v veliko pomoč tako med pripravami v mesecih pred oratorijem, kot tudi med samim oratorijskim tednom, ko sem izmučena prihajala domov. Hvala, da ste mi vedno stali ob strani in me podpirali tudi, ko mi je bilo težko.

Seveda pa še ena velika zahvala vam, le-

Eva Oštrbenk, voditeljica oratorija

tošnjim junakom v vi-joličnih majčkah – oratorijskim udeležencem. Vi ste seveda duša in srce oratorija in brez vas ga sploh ne bi bilo. Hvala, da ste tako na glas prepevali Ovčko, da se nas je slišalo po celotnem Čatežu in še dlje. Hvala, da ste nam lepšali dneve s svojo otroško nagajivostjo. Bili ste vrhunska družba!

Za mano so tri čudovita leta vodenja oratorija na Čatežu ob Savi.

To niso bila le leta organizacije in dela, ampak leta rasti, prijateljstva in duhovne poglobljenosti. Naučila sem se potrpežljivosti, predanosti in tega, kaj pomeni resnično zaupati drugim. In kar je najlepše – nisem bila nikoli sama.

Hvala vam. Vsem. Za to, da smo skupaj ustvarili zgodbo, ki bo ostala zapisana v naših srcih.

Eva Oštrbenk

ZAHVALE DONATORJEM 2025

Palачinke so vedno zakon na oratoriju

Vse letošnje oratorijske dejavnosti so potekale pod budnim očesom animatorjev. Kaj vse smo počeli, ste že izvedeli, nismo pa še povedali, da nobena oratorijska dejavnost ne bi bila izvedena, če nam animatorjem pri pripravi in izvedbi oratorija ne bi z zanesljivim trudom in pripravljenostjo pomagali številni dobri ljudje.

Največjo in najpomembnejšo zahvalo izrekamo našemu gospodu župniku Jožetu Packu, da nam je omogočil izvedbo že šestega oratorija na Čatežu, za

njegovo vero in moralno podporo, neprestano pripravljenost, posluš pri vseh naših željah, modre besede in nasvete ter seveda za njegovo dobro voljo in nasmeh, ki vedno vliva pogum.

Oratorij se je odvijal tudi v Domu krajanov

Prav tako se najlepše zahvaljujem našim sestram (Jasii, Bakhiti, Katarini in Favstini) za nudenje vseh vrst pomoči, tako materialne kot molitvene, za pomoč pri pripravi in izvedbi, za prostor za kateheze v senci njihove brajde, pomoč pri kosilu, posojilo zvočnika, gostoljubje ob molitvi Angel Gospodov in za prijetne pogovore ter prijazne spodbude.

Za uspešno izvedbo oratorija se prav tako še posebej zahvaljujemo:

- Občini Brežice, Krajevni skupnosti Čatež ob Savi, Turistični kmetiji Pri Martinovih, Gostilni Pension Les, Oratoriju Brežice/Kapele/Artiče/Dobova in župniji Brežice, PGD Cerina
- Branku Račiču, Marku Tomšetu, VTKD Cerklje ob Krki, Frenku Lesu, Darinki Piškur, Robiju Budiču, Družini Žrlič, Alojzu Škrablu
- Milanu Jamniku

Ter vsem skrbnim staršem, ki ste vsak dan poskrbeli za polne pladnje pri malici, četrtkove palačinke, sladke namaze in druge dobrote – vašo podporo smo res občutili vsak dan.

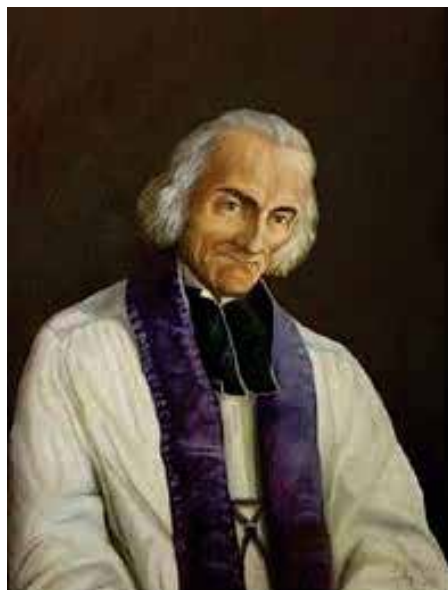
Izrekamo en ogromen HVALA, ki naj zajame in doseže vse prej naštete dobre ljudi in tudi tiste, ki smo jih morda nenamerno izpustili.

Posebna zahvala velja tudi vam, dragi starši naših oratorijskih udeležencev, da ste nam spet zaupali svoje otroke skozi ves teden, od 9. zjutraj do 3. popoldne, pa kakšen dan tudi dlje, da ste presodili, da lahko animatorji vašim otrokom omogočimo čudovit in kvalitetno preživet teden, od katerega smo vsi ogromno odnesli. Upamo, da so otroci vsak dan prihajali domov s polnimi usti vtisov in se vsak naslednji dan še raje vračali v naš krog na Čatež.

Nasmeh v očeh, objem in še en hvala pa kot voditeljica oratorija pošiljam staršem mojih nezamenljivih sodelavcev animatorjev – da ste jim omogočili, da več kot en teden izostanejo od domačih opravil, da ste bili njihovi taksisti in da ste jih podpirali pri njihovem neizmerljivem delu. Vsem skupaj HVALA, HVALA, HVALA!!! Bog povrni.

PO POTEH SV. JANEZA VIANEJA

Skupnost sester Corpus Christi in naša kapela na Čatežu ob Savi je posvečena svetemu arškemu župniku Janezu Mariji Vianneyu. Njemu priporočamo vse duhovnike in nove duhovne poklice. Konec julija smo šle vse štiri sestre skupaj z gospodom župnikom Jožetom Packom na romanje v Francijo na kraje, ki so povezani s tem velikim svetnikom. Z nami je romal še gospod Ivan Šumljak, župnik v Brežicah, Pišecah, Artičah in Sromljah, ki nas je na romanje velikodušno peljal s svojim kom-

bijem, in bogoslovec Matija.

Prvi in zadnji dan sta bila namenjena vožnji v Francijo oziroma nazaj domov. V jubilejnem letu Romarji upanja 2025 smo upanje vere delili z mnogimi ljudmi, ki smo jih srečali. Vsak od nas je nekoliko znal

kakšen tuj jezik, povsod po svetu pa govorijo jezik nasmeha in ljubezni. To je lepo doživetje.

Med potjo domov smo se ustavili še v Padovi pri Antonu Padovanskemu.

Drugi romarski dan smo namenili svetemu Janezu Mariji Vianneyu. Začeli smo v kraju Dardilly, kjer je preživel otroška leta. Po Božji previdnosti nam je prijazna gospa odklenila in razkazala cerkev, v kateri je krstni kamen, pri katerem je bil Janez Marija krščen na svoj rojstni dan 8. maja 1786. Obiskali smo lepo ohranjeno Vianneyevo rojstno hišo. Prvo sveto spoved je prejel šele pri enajstih letih kar tam v domači hiši, saj je bil to zelo težek čas francoske revolucije, ko so se morali duhovniki v smrtni nevarnosti skrivati, njegov spovednik se je npr. izdajal za kuharja in obiskoval pobožne družine, kjer je skrivaj maševal. V rojstni hiši Vianneyevih smo videli hlev in Janezovo ležišče,

prostor za sprejemanje popotnikov in beračev, dnevni prostor – kraj skrivnih svetih maš, shrambo za hrano, ki po obliki spominja na tabernakelj – shrambo za duhovno hrano, orodje, s katerim je Janez Marija delal v vinogradu in na polju ...

Bazilika sv. Janeza Vianeya v Arsu

Pot smo nadaljevali v bližnji Ecully, tam se je trinajstletni Vianney pripravljaj na prvo sv. obhajilo. Prejel ga je v tajnosti, v eni od hiš, kjer so matere skrivaj okrasile sobo za ta veliki dan, očetje pa na dvorišče pripeljali vozove in zmetavali seno, da bi odvrnili vsak sum. V Ecullyju je pokopan duhovnik Karel Balley. Za velikim svetnikom se pogosto skriva svetniški vzgojitelj. Za Janeza M. Vianneya je bil to oče Balley. Spoznal ga je že v pripravi na prvo sv. obhajilo, od Janezovega 19. leta starosti pa se je zavzel zanj, da mu bo pomagal do duhovniškega poklica. Pomagal mu je z molitvijo, žrtvijo, učil ga je, bil mu je zgled vzornega duhovniškega življenja, pobožnosti, spokornosti. Ko je imel

semeniščnik Janez Vianney težave z latinščino in bil celo odslovljen iz bogoslovja, je oče Balley vztrajal, ga vseeno prijavil na izpite in pri odgovornih dosegel, da je smel prejeti duhovniško posvečenje. Nato je Vianney postal Balleyev kaplan v Ecullyju in po Balleyevem prizadevanju ta novi duhovnik, kasneje veliki spovednik, končno prejel tudi dovoljenje za spovedovanje.

Pri znanem kipu, kjer je pastirček pokazal pot Janezu Vianneyju v Ars

V mali župniji Ars je bil sv. Vianney župnik od leta 1818 do smrti 4. avgusta 1859. Obiskali smo cerkev, v kateri je posebej pretresljiv stari del, ki je ohranjen iz Vianneyevega časa. Človek se lahko sprehodi do njegovih spovednic, občuduje stranske oltarje, ki jih je postavil svetnik, sedeč v cerkvi si predstavlja, kako je arški župnik s prižnice nagovarjal svoje farane in množice romarjev, ki so si želele videti svetega župnika, poslušati kateheze, prejeti njegov blagoslov, nasvet, pomoč za spreobrnjenje in opraviti spoved. V tej cerkvi je

gospod Vianney ure in ure premoli na kolenih pred ljubim Jezusom v Najsvetejšem zakramentu in ga prosil, naj spreobrne njegovo župnijo.

V novejšem delu cerkve je oltar, kjer počiva svetnikovo nestrohnjeno telo. Na tem milostnem mestu smo imeli sveto mašo. Obiskali smo kapelo Vianneyevega srca, ki je posebej namenjena molitvi za duhovnike, njim je arški župnik zavetnik in priprošnjik. Ogledali smo si Vianneyevo župnišče. Na ogled je njegova soba – kraj svetnikovega opravljanja pokore za uboge grešnike, knjižna omara, svete podobe, postelja, na kateri je umrl, in zažgana postelja, na kateri ga je ponoči mučil hudič, ki mu seveda ni bilo všeč, da je toliko dušam pomagal do spreobrnjenja in nebes. Obiskali smo tudi kraj, kjer je pastirček pokazal prihajajočemu župniku Vianneyju pot v Ars, ta pa mu je obljubil, da mu bo pokazal pot v nebesa.

Naša romarska skupina pri kipu sv. Janeza Vianneya v Ars

Marijino svetišče La Salette

La Salette, kjer se je prikazala Marija, leži na nadmorski višini 1800 metrov

Tretji dan smo romali k Mariji v La Salette. To je mogočna cerkev med gorami na nadmorski višini 1800 m. Stoji na kraju, kjer se je leta 1846 dvema pastirčkoma prikazala Devica Marija. Njeno sporočilo je preprosto in aktualno tudi za današnji čas.

Marija moli pri Bogu za nas, vendar ji je težko in je žalostna, ker se mnogo ljudi za to ne zmeni. Bog nam je dal šest dni za delo, Gospodov dan pa naj posvetimo Bogu. Želi, da ljudje prenehamo preklinjati, nehamo po nemarnem izgovarjati Božje ime in da prenehamo žaliti druge ljudi. Ljudem očita, da se ne spreobrnejo niti ob slabih letinah. Otrokom napove veliko pomanjkanje hrane v prihodnjih letih. Obljublja pa, da je potrebno le eno – naj se spreobrnejo h Gospodu, pa jim bo spet dana pšenica in krompir. Spremenite svoje življenje in verujte v odrešenika Jezusa. Otroci moji, redno molite! Kličite

Gospoda. V nedeljo pojdite k maši. V postnem času se postite. Mlada pastirja sta Marijino sporočilo predala svetu, zdaj je naša naloga, da se po njem ravnamo.

Dan pri Mariji v Alpah smo preživeli v molitvi, sv. maši in srečanjih

s tukajšnjimi misijonarji, pa tudi z vzponom na bližnji vrh, z občudovanjem alpskega cvetja. Bog nam je naklonil jasen dan brez oblaka in lepe razglede.

V kraljestvu francoskih Alp v La Salettu blizu Grenobla

Pot in gostoljubje francoske družine

Na poti domov smo namesto avtocestnega predora izbrali slikovito pot čez Savojske Alpe in občudovali čudovito Božje stvarstvo. Za sv. mašo smo se ustavili v Padovi pri sv. Antonu, obiskali pa še cerkev, ki hrani nestrohnjeno telo sv. Leopolda Mandiča. Pri poteh po Franciji smo se zapeljali tudi do Velike kartuzije, to je v ozki dolini med hribi skrita zibelka kartuzijanov.

Prenočevali smo pri francoski družini v Grenoblu. Njihovega očeta smo spoznali lani, ko je mimo nas romal proti Jeruzalemu, zdaj pa so nas oni sprejeli. Imajo veliko hišo, saj oče in mama rada sprejemata svojih sedem otrok in 26 vnukov. Bili so izjemno velikodušni in odprti za srečanje z nami. Za večerjo so nas vedno počakali, da smo jedli skupaj, lepo so molili in prepevali Bogu pri obrokih. So dejavni kristjani. Oče trikrat na teden obiskuje bolnike in jim prinaša sveto obhajilo, določene dneve je zadolžen za odklepanje in zaklepanje cerkve. Močno so aktivni v gibanju za življenje (pro-life), saj se tudi v Franciji srečujejo z žalostno resničnostjo splavov in z idejami nekaterih, da bi uzakonili usmrtitev ljudi na zahtevo (npr. evtanazijo). Srečanja za življenje pripravljajo celo za mlade v šolah. Tako lepo je bilo videti, kako se njihova mlada družina skupaj poda v gore, kako se starša mimogrede ljubeče objameta, kako njihovi mladi služijo kot skavtski

*Gost
ofjub
na
družni
na v
Gren
oblu
vodi
telji,
rom
ajo
v
Rim
na
sreč
anje
s
pap*

*ežem... Zares smo blagoslovljeni, da smo srečali družino, v kateri ima Bog, molitev, ljubezen in življenje tako naravno lepo mesto. s.
Favstina*

SKUPAJ PROSIMO ZA NOVE DUHOVNE POKLICE

Zbrani duhovniki v kapeli sv. Janeza Vianeya

Ob godu sv. J. M. Vianneya smo imeli celodnevno češčenje Najsvetejšega zakramenta. Sklepno sveto mašo je vodil celjski škof Maksimiljan Matijaž z njim je somaševalo še 9 duhovnikov. Navzoči so potrdili, da je tudi romarjev na ta dan pri nas vsako leto več. Škof se je v nagovoru najprej spomnil, kako se je srečal z Janezom Vianneyem preko nemške knjige, ki jo je bral med počitnicami pri teti, zelo verni ženi. Ta je vsako leto ob godu arškega župnika darovala za mašo za nove duhovne poklice. Iz tiste knjige se še do danes spominja zapisa: »JAZ GLEDAM NJEGA IN ON GLEDA MENE.« To je bil odgovor kmeta, ki je vsako jutro vstopil v cerkev in se nekaj časa zadržal.

Ta primer je arški župnik večkrat omenjal na katehezi o molitvi, kot da bi želel poudariti bistvo adoracije (češčenja Najsvetejšega). Boga pogosto prosimo pomoči v stiski, se Mu zahvaljujemo za prijete milosti,

premišljujemo Njegovo Besedo. Vendarle Boga počastimo tudi, ko pridemo pred Najsvetejše s samo eno željo, da smo z Njim, Ga gledamo. To zrenje bo naša večnost, naše nebesa. Zame so zelo dragoceni trenutki adoracije, ko smo pred Najsvetejšem. Zaželela bi vsakomur, da bi začutil to srečo bivanja pred Gospodom, ko pogled in bližina umiri srce in vlije novih moči za življenje.

Škof je v nadaljevanju spomnil na pismo papeža Benedikta XVI. v letu duhovništva, v katerem je citiral besede arškega župnika, ki je bil nadvse ponižen, vendar se je zavedal, da je dober duhovnik neizmeren dar. *»Duhovnik je tisti, ki nadaljuje delo odrešenja na zemlji. Bog sam mu je pokoren: ko spregovori besede, sam Gospod prihaja z neba na njegov glas in se naseli v podobi majhne hostije ... Duhovnik ni duhovnik zaradi sebe, temveč zaradi vas.«*

Gospod škof se je naslonil na dnevno Božjo besedo. Mojzes je podoba duhovnika, pastirja, ki se ob pritoževanju in nostalgiji

Izraelovega ljudstva zateče v samoto in doživlja razočaranje, žalost. Stiska rodi dvom v Božjo ljubezen in usmiljenje. Isto stisko doživljajo današnji duhovniki in se sprašujejo, kako naprej. Jezus v evangeliju pravi: »*Dajte jim vi jesti.*« Mojzes in Jezus čutita potrebo, da zaupata Bogu in v Božje roke položita odgovornost, da ljudstvu ponudi konkretno znamenje njegove previdnosti, ljubezni. Zaupanje Bogu je tudi potrebno ob pomanjkanju duhovnih poklicev. Skušnjava je velika, da stvar vzamemo v svoje roke in zakrament duhovništva spremenimo v običajen poklic. Tako bi se odrekli svetosti, drugačnosti zakramenta, ki ga daje samo Bog. Zato moramo toliko bolj moliti k Bogu, trkati na Božje srce, da nam da poklice.

Škof Maksimilijan v sproščenem pogovoru

Tako je škof Maksimilijan nagovoril duhovnike, naj spodbujajo vernike, da ponižno in zaupno molijo za poklice. Naj sami živijo svoje duhovništvo prepričljivo, da bi drugi prepoznali v njih ogenj

Kristusove ljubezni. Imeti moramo pogum, da govorimo z mladimi, če mislijo, da jih Bog kliče.

Vsak od nas lahko vsaj malo prispeva k prošnji za nove duhovne poklice. V naši župniji se bomo pridružili bdenju 5. septembra, 13. septembra vabimo na romanje na Zaplaz, kjer bomo imeli škofijski molitveni program za nove duhovne poklice ter srečanje za ministrante.

Sv. Janez Vianney, prosi za naše duhovnike in nove duhovne poklice.

SM. Jasia

PLEMENITO DELO

Pot na naš Sv. Vid je posvečena s križevem potom. Steza je vedno bolj uglašena in to pomeni, da marsikateri pohodnik svojo pot poveže z Jezusovim trpljenjem. Zadnje čase pa sem opazil, kako je nekatere postaje preraslo grmičevje. Potrebno bi torej bilo očiščenje. Z velikim veseljem sem nekega jutra ugotovil, da je prostor okoli postaj očiščen. Našel se je neki plemeniti človek, ki je to opravil. V imenu celotne župnije se mu najlepše zahvaljujem. Bog ti povrni dobri človek.

60 OBLETNICA MATURE V PAZINU

Stavba, v kateri so študirali malo semeniščniki iz različnih škofij

Minilo je 60 let odkar nas je skupina malo semeniščnikov maturiralo. Od 35 se nas je v Pazinu zbralo le šest. Večina jih je že pomrlo, nekateri pa so tako bolni, da se slavlja niso mogli udeležiti. Od Slovencev smo bili Florijan Božnar, Jože Drolc, Franci Škulj in Jože Pacek. Od Hrvatov pa sta prišla le Branko Baf in Roberto Buršić. V mogočni stavbi je sedaj klasična gimnazija, ki jo vodi poreško-puljska škofija. Zahvalno mašo smo imeli v kapeli nekdanjega semenišča. Postal sem malo otožen, ker sem bil na tem kraju vaje živahnega življenja številnih semeniščnikov, pogrešal sem tudi predstojnike, ki so nas vedno pristrčno pozdravili. Seveda so že vsi pokojni. Bogu sem neizmerno hvaležen, da sem se mogel v tem kraju pripravljati na duhovništvo, čeprav je bil hrvaški jezik in sem čutil veliko domotožje po domačem kraju. Zdaj ostajajo le spomini na neko dobo mladostnega življenja.

SPOROČILA IN OZNANILA

V Božjega otroka je bila pri sv. krstu prerojena Mila Štrucl, hčerka Valentina Štrucla in Teje Glojnarich iz Podgračenega. Čestitkam se pridružuje tudi čateška župnija.

Zakonsko zvezo sta pred Bogom sklenila Domen Rajterič iz Ljubljane in Pia Jankovič iz Čateža ob Savi.

ter Gašper Derenda iz Artič in Tinka Petrič iz Dvorc.

Novoporočencem želimo na novi življenjski poti obilo Božjega blagoslova.

Praznik Marijinega rojstva ali mali šmaren bomo obhajali v ponedeljek, 8. septembra. Sv. maši bosta ob 15,00 na Podgračenem in na Čatežu ob 19,00. Marijino rojstvo pomeni zarja našega odrešenja in naši nebeški materi bomo čestitali z obiskom sv. maše na njen praznik.

Na praznik ŽALOSTNE MATERE BOŽJE, ki ga bomo obhajali v ponedeljek, 15. septembra, bo sv. maša ob 18,00 uri v Sobenji vasi.

Lepo se zahvaljujem vsem darovalcem, ki ste darovali svoj dar na Krištofovo nedeljo ob misijonski akciji MIVA. Zbralo se je 756,00 evrov in denar je bil takoj poslan na Misijonsko središče v Ljubljano.

Z rednim veroukom bomo začeli v četrtek, 18. septembra. Ves verouk bo samo na ta dan. Ob 15,00 uri bodo imeli verouk otroci iz 1. razreda, iz 3. razreda ter 4. in 5. razreda. Ob 16,00 uri bodo imeli verouk otroci iz 2. razreda, 6. in 7. razreda, ter 8. in 9. razreda. Vsak otrok bo dobil prijavnico, ki jo morajo starši izpolniti in oddati župniku oziroma katehistinji. Ker bo letos neka sprememba pri poučevanju verouka, vabim vse starše na srečanje, ki bo v nedeljo, 7. septembra, po maši ob 8,00. Za versko vzgojo smo odgovorni vsi, posebno pa še starši. Otroke moramo imeti radi in naša dolžnost je, da jih pripravimo na odgovorno življenje. Skupaj smo na isti strani reke.

ZAOLJUBLJENO ROMANJE NA SV. GORE

Tudi letos smo ostali zvesti in smo poromali na Sv. gore. Imeli smo križev pot in pozdravil nas je novi svetogorski župnik Janez Furman.

Glasilo Sopotnik izdaja župnija Čatež ob Savi. Piše in ureja ga skupaj s sodelavci Jože Pacek, župnik. Lektorira ga s. Favstina

UDELEŽENCI ORATORIJA 2025

Izbriši sonce, pa bomo vsi sedeli v najtemnejši noči in v ledenem hladu. Prav tako je z ljubeznijo. Ko se pojavi v tvojem življenju, ti prinese luč, toplino in dobro počutje. Če v tvojem življenju zaide ljubezen, bodo sence vedno daljše in vedno globlje se boš pogrezal v noč in hlad. Zato: oklepaj se ljubezni! Naj zagori v vas, oratorijci, plamen ljubezni. Ne boj se, zasveti!